

fremmest at foretage de nødvendige Reparationer. Man kan nemlig ikke gaa hverken til „Scandia“ eller nogen anden Fabrik, naar der er Tale om ved Reparation at gøre Lokomotiver eller andet Vognmateriel hurtigt færdig til paa ny at indgaa i Driften. Der vil i nogen Grad blive bødet paa de vanskelige Forhold, som jeg indrømmer ere til Stede, derved, at det vil blive forsøgt at oprette nogle smaa Reparationsværksteder i forskellige Byer. Derved vil man kunne lette de store Centralværksteder, som vi kalde dem. Jeg vil tillade mig allerede til tredie Behandling af Finansloven at foreslaa et Beløb til Oprettelse af et saadant mindre Reparationsværksted i Esbjerg, og efterhaanden vil der komme Forslag om et Par til, maaske paa Finansloven næste Aar. Jeg nævner dette som et Vidnesbyrd om, at Kravet om, at man ogsaa skulde lave nye Godsvogne, er for stort, det kniber allerede nok med at udføre det Arbejde, som skal udføres.

I øvrigt ved det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds jo fra Forhandlingerne i Finansudvalget, at der ogsaa i indeværende Aar vil blive sat Arbejde i Gang paa Statsbanernes Værksteder til Forandring af nogle Godsvognes Bremsapparater. Ogsaa det vil gøre det vanskeligt at forlange, at der yderligere skal laves nye Godsvogne der. Endelig benytter jeg Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at naar jeg nævnte Tallet 35 om de Godsvogne, der skulle leveres i en Maaned, er det det, der kontraktmæssig skal leveres. Men der er i den sidste Tid afleveret flere, end der kontraktmæssig skal præsteres. Derfor har jeg Haab om, at til Trods for, at der ikke er søgt om et saa stort Beløb, som det ærede Medlem maaske kunde ønske, vil der ikke desto mindre blive leveret mere, end der kontraktmæssig er bestemt. Med Hensyn til Betalingen skulle vi nok komme ud af det med den paa-gældende Fabrik, selv om vi ikke kunne betale det i indeværende Finansaar, idet der ikke er noget til Hinder for, at den kan faa Betalingen i næste Finansaar. Der er udtrykkelig gjort opmærksom paa, at Resten bliver søgt paa næste Aars Finanslov.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister fremsatte nylig en Sidebemærkning om, at jeg, da vi forhandlede om Kultusministeriets Budget, skulde have udtalt, at det gjorde ikke noget, hvad der stod i Skrivelserne fra Ministrene, det var For-

slagene, det drejede sig om. Det tror jeg ikke, jeg har sagt. Jeg ringeagter paa ingen Maade de Skrivelser, vi modtage fra Ministerierne, da de ofte indeholde Vejledninger, som ere nødvendige for Forstaaelsen af Forslagene, men det vil være heldigt, om selve Forslagene paa Finansloven og de Skrivelser, vi modtage fra Ministerierne, ikke staa i Modstrid med hinanden, og det var netop det, der var Tilfældet med den Sag, vi forhandlede forleden Dag.

Nu udtalte den højtærede Minister, at Meningen var, at man i Fremtiden skulde gøre Arbejderne et ordentligt Bud, saa at man ikke, som man tidligere har gjort, skulde misbyde Arbejderne. Det er det, der har været Grunden til, at man, inden Snekastningsarbejdet kunde begynde, skulde have en Lønstrid, hvorved Tiden gik hen. Det er mig en Glæde at høre, at der i Fremtiden skal ydes en ordentlig Løn, thi saa er det min Overbevisning, at de Stridigheder, vi have haft, ville falde bort. Den Udtalelse, vi have hørt nu, er en Udtalelse, som jeg tror, vi aldrig have hørt her fra den Minister, som har med vore Baner at gøre.

Bjerre: Jeg har ikke noget imod den Opfattelse, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder gjorde gældende. Jeg vil oven i Købet finde det priseligt, hvis den højtærede Minister kan gennemføre til Punkt og Prikke, at Beskrivelserne af en Plan, Bevillingerne dertil og Udførelsen ganske kunne falde sammen. Det kan naturligvis være vanskeligt at føre igennem og vil neppe kunne undgaas, at det bliver ønskeligt at ændre noget hist og her i en Plan, men kan det undgaas, er det kun godt. Jeg holder mig til, hvad Erfaringen har vist, at Administrationen har ændret i Planerne ikke blot ved Hadsten og ved Bjerregrav, og det er sket, fordi Administrationen der har handlet med Egnens Tarv for Øje. Kan det undgaas, er det som sagt kun godt, og jeg har ikke noget imod, at den højtærede Minister vil indføre en ny Praxis i den Henseende. Jeg har blot bedt om Ordet for at sige, at jeg har Grund til at tro, at der lige saa godt ved denne som ved tidligere Bevillinger kunde ændres noget i Planerne, uden at den højtærede Minister eller Rigsdagen havde noget derimod. Med denne Bemærkning skal jeg igen tillade mig at tage det omtalte Ændringsforslag tilbage.